

Controlul culturii și al sferei publice din România în perioada comunismului de stat – descriere generală și aspecte minoritare

Plainer Zsuzsa

Cercetarea de față despre controlul culturii și al sferei publice din România în perioada comunismului de stat are două scopuri: descrierea celor mai importante mecanisme ale cenzurii din țara noastră în diferite perioade ale socialismului de stat, creionarea istoriei mai puțin documentate ale acestui fenomen, respectiv revelare a practicilor elitei culturale maghiare față de aceste instanțe de control. Cum a fost controlată sfera culturală în timpul comunismului și cum s-a manifestat acest fenomen în cultura maghiară minoritară?

Primul capitol al acestei teze, cel despre comunism și antropologia comunismului, descrie caracterul duplicitar al sistemului, important pentru a înțelege mecanismele cenzurii; în subcapitolul despre intelectuali și relația lor față de sistem, am încercat readucerea acestei duplicități în câmpul cultural, arătând de ce anumite "stereotipii" legate de habitusul de intelectual, precum aspirația de a fi purtător de cuvânt al unui grup, sau marginalizarea după 1989, sunt doar autoreprezentări, nefavorabile pentru o analiză științifică. Al doilea capitol trece în revistă abordările cele mai importante ale etnicității, naționalismului, identității, cu accentul pe teoriile antropologice, care relevă contextualitatea identității, a etnicității și caracterul instrumentalist al națiunii, care are ca scop crearea unei comunități; în acest subcapitol am încercat să prezint teorii adecvate pentru analiza laturii etnice a cenzurii. Într-unul dintre subcapitole am descris și modelul bourdian al câmpului literar, care stabilește o relație dintre autor și text, afirmând că acesta ar ocupa o oarecare poziție prin lansarea creațiilor sale, poziție în câmpul cultural, asemănător spațiului social. Urmează apoi o prezentare a câmpului cultural maghiar, "obiectul" investigațiilor mele în lucrarea de față.

Prin descrierea transilvanismului, a curentului literar și etno-cultural cel mai răspândit în perioada interbelică, am încercat depistarea relației dintre literatură și etnicitate, literatură și națiune în anii 1920 și 1930. Datorită lipsei creațiilor importante în anii 1940 și 1950, descrierea relației dintre cultură și literatură continuă cu analiza unei polemici literare importante a anilor 1970 despre rolul literaturii și valențele sale minoritare, etnice, considerând că această dezbatere, neprelucrată până acum, dar adeseori pomenită în viața culturală, întruchipează dilemele cele mai importante, precum și agenții cei mai marcanți pentru perioada 1960, 1970, chiar și 1980. A treia parte a prezentării câmpului literar maghiar,

urmărește producerea și semnificația discurului național dominant al anilor 1980, emigrarea ca o formă a reinterpretării transilvanismului, reîntâlnită apoi în studiile de caz despre controlul teatrului. Pe lângă descrierea celor mai importante teme minoritare, am încercat și conturarea cadrului instituțional al câmpului cultural maghiar din România: astfel, am amintit dezvoltarea cadrului instituțional în anii 1960 și 1970, care a făcut posibilă răspândirea temelor minoritare, care, cu publicul lor deja cucerit, au pătruns și în anii 1980, când acest cadrul instituțional era marginalizat, câteva dintre funcțiile sale fiind preluate de mass-media maghiară, care a servit ca o sferă publică secundară pentru acest deceniu. Ultimul dintre aceste subcapitole se ocupă cu momentul tranziției, al înființării UDMR-ului, fenomen ce relevă convertirea capitalului cultural și simbolic al elitei maghiare.

Descrierea mecanismelor cenzurii reprezintă al doilea pilon al lucrării. Prezentarea cadrului instituțional al controlului în anii 1940 și 1950 se bazează pe analizele deja realizate, urmate de prezentarea DGPT-ului în primii ani ai sistemului Ceaușescu, unde am lucrat din surse primare, materiale de arhivă. Această perioadă este prezentată sub două aspecte: primul fiind o descriere a sistemului propriu-zis, a diferitelor departamente în cadrul DGPT-ului, având în vedere faptul că în literatura de specialitate nu există o astfel de prezentare generală. Descrierea direcțiilor DGPT este urmată de prezentarea demersului de control, tehniciile cele mai importante, precum și mecanisme create pentru eficientizarea activității (supracontrolul), respectiv fragilitățile sale sistemicе, care au făcut posibil intervențiile nejustificate ale cenzorilor.

Subcapitolele despre controlul culturii și ai sferei publice continuă cu un studiu de caz despre cenzura cotidienelor locale din Oradea în anii 1960, capitol despre etapele de control cu materiale importante pentru a înțelege structura hierarhică a cenzurii presei din provincie. Aici și am încercat a ilustra prin fragmente de interviuri, cum a funcționat matricele puterii, ce tipuri de relații existau dintre ziaristi și birocații de partid. În descrierea cenzurii și aspectele activității de control am completat materialele de arhivă cu interviuri realizate cu foști ziaristi. După prezentarea celor mai importante teme ale presei anii 1960, am analizat intervențiile realizate. În decursul acestui proces am încercat realizarea unui model comparativ, pentru a înțelege aspectele etnice ale cenzurii presei maghiare, prin compararea cu cea română. Eventualele insuficiențe unei astfel de comparații se datorează lipsei unui număr mare de ziaristi români intervievați.

Perioada anilor 1980, în lipsa materialului adecvat de archive, se bazează pe patru studii de caz, realizate la două instituții orădene: Filarmonia locală, setiile române și maghiare ale Teatrului de Stat. În cadrul analizelor am încercat identificarea demersului de control,

tehnicele inventate de elitele locale pentru a submina interdicțiile. Pentru a oferi un demers cât mai clar, am reconstruit premierea cea mai semnificativă a anilor 1980 a secției maghiare, montarea unei piesei semnate de András Sütő, prin care am urmărit caracterul dedublat al semnificațiilor interzise și permise, precum modalitățile de a reprezenta teme identitare etnice, minoritare în anii 1980. Pentru a avea o oarecare comparație, am evocat interzicerea singurei piesei în anii 1980, montată la secția română a teatrului local. În cazul Filarmoniei am urmărit demersul controlului, a autofinanțării și a relațiilor cu muzicienii străini, pentru a reveal natura controlului.

CUPRINS

INTRODUCERE	6
COMUNISMUL ȘI ANTROPOLOGIA COMUNISMULUI	12
Perspectiva antropologiei „socialismului real”	14
Antropologia comunismului și intelectualii.....	16
ETNICITATE, NAȚIUNE, IDENTITATE, CÂMP CULTURAL	26
Etnicitate.....	26
Naționalismul	33
1. Obiectivitate versus subiectivitate:	34
2. Națiune etnică versus națiune civică	35
3. Modernitatea sau premodernitatea națiunii	39
4. Primordialism versus instrumentalism în crearea națiunilor	46
Câmpul cultural	47
Identitatea.....	49
Identitate și politică	52
Identitate etnică și națională	55
Discurs	56
Conexiuni dintre etno-național, câmp cultural și identitate.....	59
CÂMPUL CULTURAL MAGHIAR DIN ROMÂNIA	61
Perioada interbelică: Transilvanismul	61
1. Contextul istoric, contextul politic	64
2. „Cauze „structurale” pentru recunoașterea transilvanismului: pozițiile producătorilor de cultură în câmpul social.....	67
2.1. Literați și ziariști.....	67
2.2. Câmpul științific	68
2.3. Politicieni și scriitori: competiția elitelor	68
3. Manifestările elitei culturale: programe viabile	70
4. Transilvanismul ca discurs despre identitatea minoritară	73
4.1. Activismul	73
4.2. Literatură și transilvanism	74
4.3. Istorizarea Transilvaniei	75
5. Critica transilvanismului	76
Anii 1960-1970: polemici despre rolul culturii minoritare	76
Dinamica dezbaterei și contextul sociocultural	78
Diferite tipuri de analiză discursivă	80
Pledoarea pentru un model de analiză	83
Demersul analizei dezbaterei.....	84
Temele majore ale dezbaterei.....	84
1. Valorile literare și canonizarea lor.....	84
2. Relația dintre producția literară minoritară și cea universală; diferențe dintre reprezentările discursivee ale identității minoritare	87
Identificarea politicilor instituționale	90
Peisajul cultural al anilor 70 și identificarea participantilor controversiei	92

2.Relația dintre producția literară minoritară și cea universală; diferențe dintre reprezentările discursivee ale identității minoritare.....	87
Identificarea politicilor instituționale	90
Peisajul cultural al anilor 70 și identificarea participanților controversei.....	92
Anii 1980, sistemul sultanistic al lui Ceaușescu	94
“Momentul” 1989: transformarea “luptătorilor” cu cenzura în politicieni.....	98
De unde, până unde? – anii 1990	103
Proiectorul și măgarul – biografia lui András Sütő și tranziția dintre perioadele istorice	104
CONTROLUL CULTURII ȘI AL SFEREI PUBLICE.....	112
Repere pentru o cercetare despre cenzură	112
Contextul general: „munca ideologică”	115
CENSURA DE TIP SOVIETIC	116
ANII 1950- 1965, DIRECȚIA GENERALĂ DE PRESĂ ȘI TIPĂRITURI	119
Organizarea activității de control	120
Aspecte organizaționale ale DGPT.....	121
ANII 1960, DGPT ÎN PERIOADA ”LIBERALĂ” A REGIMULUI LUI CEAUȘESCU	122
Structura Direcției Generale de Presă și Tipărituri	122
1.Cadre	122
Etnia angajaților DGPT	124
1.Funcții	126
Departamente, șantieri, secții	127
Munca de cenzor	131
Eficientizarea activității de control	132
1.Supracontrolul.....	132
2.Standardizarea materialelor documentare și a intervențiilor	137
Ineficiențe sistemicе prin teme și tipuri de interacții.....	138
1.Secrete de stat și dispoziții.....	138
2.Intervenții ”literare”	140
3.Ineficiențe: secrete de stat și caietul de dispoziții.....	141
4.Ineficiențe sistemicе: teme literare	143
STUDIU DE CAZ: CONTROLUL COTIDIENELOR LOCALE DIN ORADEA	144
Etapele unei activități de control	145
Complexitatea mecanismelor de control.....	150
Presă locală în anii 1960: rolul său ideologic și temele cele mai importante	153
Controlul în afara cenzurii: cotidienele locale într-un complex al puterii	159
Intervenții și tipuri de intervenții	160
Colectivul din Oradea	161
Tipuri de intervenții locale	162
Intervenții nejustificate sau greșite	165
Preconcluzii	167
PERIOADA ANILOR 1980 – DUPĂ DESFIINȚAREA DGPT-ULUI	168
COMITETUL DE CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE SOCIALISTĂ	168
Filarmonica de Stat din Oradea	169
Mecanismele de control	169
1.Repertoriul	169

2. Controlul propriu-zis.....	171
3. Un aspect particular, Cântarea României	172
4. Piața bunurilor simbolice străine: restricțiile anilor 1980.....	172.
Autofinanțarea	174
Cenzura teatrului maghiar	176
Cadrul instituțional și etapele controlului.....	176
Sistemul de cote	176
Limbajul referatelor	177
Negocieri cu cenzura.....	178
Vizionările.....	179
Studiu de caz: András Sütő la Oradea	180
Bocetul vesel – textul și semnificația	180
Semnificația piesei date de autor	185
De la ideea prezentării până la succesul premierei.....	185
Semnificația piesei, concepția regizorului	188
Interpretarea publicului	189
Studiu de caz: Turnurile de lemn	190
Strategiile secției românești ale Teatrului de Stat din Oradea	193
Limbajul referatelor	193
Autofinanțarea	194
Interdicții propriu-zise, cenzura în acțiune	195
Preconcluzii	197
CONCLUZII.....	199
ANEXE.....	202